Vize 6000

Navrhované řešení jedenácti států pro mírové obnovení Velkého Izraele před návratem Mesiáše, Ježíše Krista

Kde není vidění, lid hyne:
ale kdo zachovává zákon, šťastný jest. Přísloví 29:18

Blahoslavený je národ, jehož Bohem je Hospodin, a lid, který si vyvolil za dědictví. Žalm 33:12

Gregoriánský rok 2240

Gregoriánský rok 2240 odpovídá hebrejskému roku 6000, který má v judaismu hluboký teologický význam. Podle klasických rabínských zdrojů (jako je Talmud a Zohar) představuje hebrejský rok 6000 konečný termín pro příchod Mesiáše a zahájení mesiášského věku.

Mesiášský věk: Podle tradiční židovské eschatologie je stvoření rozděleno do sedmi tisíciletí. Prvních šest eonů představuje dějiny lidstva, zatímco sedmý je érou „ sabatu “ a všeobecného míru.

Jedenáct států

Izrael , Egypt , Irák , Jordánsko , Kuvajt , Libanon , Palestina , Saúdská Arábie , Sýrie , Turecko, křesťané

• Izrael - V ten samý den uzavřel Hospodin smlouvu s Abramem: „Tvému potomstvu jsem dal tuto zemi od řeky Egyptské až k řece veliké, řece Eufrat: Kenijce, Kenizejce, Kadmonity, Chetity, Perizejce, Refajce, Amorejce, Kananejce, Girgašejce a Jebúsejce. Tobě a tvému potomstvu po tobě dám zemi, v níž jsi hostem, celou zemi Kanaán, do věčného vlastnictví a já budu jejich Bohem.“ Genesis 15:18–21 ; 17:8

• Egypt – Obyvatelé východního toku řeky Nil se mohou přestěhovat na západní tok nebo následovat příklad Gibeonitů .

• Irák – Obyvatelé na jihu a západě od řeky Eufrat se mohou přistěhovat na sever a východ nebo následovat příklad Gibeonitů .

• Jordánsko – Všichni obyvatelé se mohou přestěhovat do severovýchodní oblasti Sýrie (nad řekou Eufrat) nebo následovat příklad Gibeonitů .

• Kuvajt – Obyvatelé postižené severní části guvernorátu Džahra se mohou přestěhovat na jih nebo následovat příklad Gibeonitů .

• Libanon – Všichni obyvatelé se mohou přestěhovat do severovýchodní oblasti Sýrie (nad řekou Eufrat) nebo následovat příklad Gibeonitů .

• Palestina – Všichni obyvatelé se mohou přestěhovat na západ od řeky Nil nebo do severovýchodní oblasti Sýrie (nad řekou Eufrat) nebo do jižní části Saúdské Arábie , nebo následovat příklad Gibeonitů .

• Saúdská Arábie – Obyvatelé postižené severní části se mohou přestěhovat na jih nebo následovat příklad Gibeonitů .

• Sýrie – Obyvatelé na jihu a západě od řeky Eufrat se mohou přistěhovat na její sever a východ nebo následovat příklad Gibeonitů .

• Turecko – Obyvatelé postižené jihovýchodní části se mohou přesunout na sever nebo následovat příklad Gibeonitů .

• Křesťané - Občané Božího království by měli vytrvale kázat, hlásat a šířit evangelium v ostatních 10 státech a mezi všemi národy.

Vy jste sůl země. Jestliže však sůl ztratí svou chuť, čím bude osolena? Už není k ničemu, než aby byla vyhozena ven a pošlapána lidmi. Vy jste světlo světa. Město, které stojí na hoře, se nemůže skrýt. Ani se svíce nerozsvěcí a nepostaví pod kbelík, ale na svícen, a svítí všem, kdo jsou v domě. Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a oslavovali vašeho Otce, který je v nebesích. Matouš 5:13-16

Ježíš k nim přistoupil a promluvil: „ Dána je mi veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy a učte všechny národy. Křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého. Učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa. Amen.“ Matouš 28:18-20

A evangelium musí být nejprve hlásáno mezi všemi národy. Marek 13:10

I řekl jim: „ Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a bude pokřtěn, bude spasen, ale kdo neuvěří, bude zatracen. A tato znamení budou provázet ty, kdo uvěří: V mém jménu budou vyhánět démony, budou mluvit novými jazyky, budou brát hady do rukou, a vypijí-li něco smrtelně nebezpečného, neuškodí jim to. Na nemocné budou vkládat ruce a ti se uzdraví.“ Když k nim Pán promluvil, byl vzat do nebe a posadil se po pravici Boží. Oni pak vyšli a kázali všude, Pán s nimi spolupracoval a potvrzoval slovo znameními, která je následovala. Amen.“ Marek 16:15-20

Když se tedy shromáždili, ptali se ho: „Pane, obnovíš v tomto čase království Izraeli?“ On jim řekl: „ Není vaší věcí znát časy a lhůty, které Otec ustanovil ve své moci. Ale přijmete moc, až na vás sestoupí Duch svatý, a budete mi svědky v Jeruzalémě i v celém Judsku i Samaří a až do nejzazšího konce země.“ Skutky 1:6-8

Barnabáš se tedy vydal do Tarsu hledat Saula. Když ho nalezl, přivedl ho do Antiochie. Celý rok se scházeli s církví a učili mnoho lidí. Učedníci byli v Antiochii nejprve nazýváni křesťany. Skutky 11:25-26 (Starověká Antiochie leží pod dnešním městem Antakya v provincii Hatay v jižním Turecku.)

Zákon byl naším vychovatelem, aby nás přivedl ke Kristu, abychom byli ospravedlněni z víry. Ale když přišla víra, už nejsme pod vychovatelem. Vždyť vy všichni jste dětmi Božími skrze víru v Krista Ježíše. Všichni, kdo jste byli pokřtěni v Krista, jste Krista oblékli. Není Žid ani Řek, není otrok ani svobodný, není muž ani žena. Neboť vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. A jste-li Kristovi, jste Abrahamovým potomstvem a dědicem podle zaslíbení. Galatským 3:24-29

Konečně, bratři moji, buďte silní v Pánu a v síle jeho moci. Oblečte si celou Boží zbroj, abyste mohli obstát proti ďáblovým úkladům. Náš boj nebojuje proti krvi a tělu, ale proti knížatstvům, proti mocnostem, proti vládcům temnoty tohoto světa, proti duchovním mocnostem zla v nebesích. Proto si vezměte celou Boží zbroj, abyste mohli odolat v den zlý a po zdolání všeho obstát. Stůjte tedy, opásaní pravdou, oblečte si pancíř spravedlnosti a obujte si nohy připraveností evangelia pokoje. Především si vezměte štít víry, jímž budete moci uhasit všechny ohnivé šípy ničemného. Vezměte si také přilbu spásy a meč Ducha, kterým je slovo Boží. V Duchu se vždycky modlete a proste se vší vytrvalostí a prosbou za všechny svaté. A aby mi bylo dáno slovo, abych směle otevíral svá ústa a zvěstoval tajemství evangelia, pro které jsem vyslancem v vězení, abych v něm směle mluvil, jak se sluší mluvit. Efezským 6:10-20

Vy jste však vyvolený rod, královské kněžstvo, národ svatý, lid získaný vlastním vlastnictvím, abyste zvěstovali ctnosti toho, který vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. Kdysi jste nebyli lidem, ale nyní jste lidem Božím, nedosáhli jste milosrdenství, ale nyní jste dosáhli milosrdenství. 1. Petrův 2:9-10

Příklad Gibeonců

Joshua 9
1 Když se o tom doslechli všichni králové, kteří byli za Jordánem, na pahorcích i v údolích a na všech pobřežích Velkého moře naproti Libanonu, Chetejci, Amorejci, Kananejci, Perizejci, Chivejci a Jebúsejci,
2 Že se shromáždili, aby jednomyslně bojovali s Jozuem a s Izraelem.
3 Když obyvatelé Gibeonu uslyšeli, co Jozue udělal Jerichu a Aji,
4 Jednali lstivě a šli a předstírali, že jsou vyslanci, a vzali si na osly staré pytle a vinné lahve staré, roztrhané a svázané;
5 Na nohou měli staré a opotřebované boty a na sobě staré oděvy a všechen chléb, který měli k jídlu, byl suchý a plesnivý.
6 A šli k Jozuovi do tábora v Gilgalu a řekli jemu i mužům Izraelským: „Přišli jsme z daleké země, protož nyní s námi uzavřete smlouvu.“
7 Izraelští muži řekli Hevejcům: „Snad budete bydlet mezi námi, jak s vámi uzavřeme smlouvu?“
8 Řekli Jozuovi: „Jsme tvoji služebníci.“ Jozue se jich zeptal: „Kdo jste a odkud přicházíte?“

9 Řekli mu: „Z daleké země přišli tvoji služebníci kvůli jménu Hospodina, tvého Boha. Slyšeli jsme o něm pověst a o všem, co učinil v Egyptě.
10 A vše, co učinil dvěma králům Amorejcům, kteří byli za Jordánem, Sehonovi, králi Chešbonu, a Ogovi, králi Bášanu, který byl v Aštarotu.
11 Proto nám naši starší a všichni obyvatelé naší země řekli: „Vezměte si s sebou potravu na cestu, jděte jim vstříc a řekněte jim: ‚Jsme vaši služebníci.‘ Uzavřete s námi smlouvu.“
12 Tento chléb jsme si vzali z domů teplý, abychom si ho obstarali v den, kdy jsme k vám vyšli. Nyní je však suchý a plesnivý.
13 A tyto měchy vína, které jsme naplnili, byly nové, a hle, byly roztrhané. A toto naše roucho a naše obuv se zestárly od velmi dlouhé cesty.
14 Muži si vzali z jejich jídla a neptali se Hospodinových úst na radu.
15 Jozue s nimi uzavřel mír a smlouvu, že je nechá naživu. Knížata shromáždění jim přísahala.
16 Po třech dnech, kdy s nimi uzavřeli smlouvu, uslyšeli, že jsou jejich sousedé a že bydlí mezi nimi.
17 Izraelci se vydali na cestu a třetího dne přišli do svých měst. Jejich města byla Gibeon, Kefira, Beerot a Kirjat-jearim.
18 Izraelci je však nebili, protože jim knížata shromáždění přísahala při Hospodinu, Bohu Izraele. Celé shromáždění reptalo proti knížatům.
19 Všichni knížata však řekli celému shromáždění: „Přísahali jsme jim při Hospodinu, Bohu Izraele, a proto se jich nyní nesmíme dotknout.“
20 Toto jim uděláme; necháme je naživu, aby na nás nepřišel hněv pro přísahu, kterou jsme jim složili.
21 Knížata jim řekla: „Nechte je žít, ale ať jsou pro celé shromáždění dřevorubci a nosiči vody, jak jim knížata slíbila.“
22 Jozue je zavolal a řekl jim: „Proč jste nás oklamali, když jste řekli: ‚Jsme od vás velmi daleko?‘, když vy bydlíte mezi námi?“
23 Nyní tedy buďte prokletí, nikdo z vás nebude osvobozen od služeb, od dřevorubců a od nosičů vody pro dům mého Boha.
24 Odpověděli Jozuovi a řekli: „Protože se tvým služebníkům jistě dozvědělo, že Hospodin, tvůj Bůh, přikázal svému služebníku Mojžíšovi, aby vám dal celou zemi a vyhubil před vámi všechny obyvatele země, velmi jsme se kvůli vám báli o život a učinili jsme tuto věc.“
25 A nyní, aj, jsme v rukou tvých. Jak uznáš za dobré a správné, abys s námi učinil, učiň.
26 A tak s nimi naložil, a vysvobodil je z ruky synů Izraele, takže je nepobili.
27 A Jozue je toho dne ustanovil dřevorubci a nosiči vody pro shromáždění a pro Hospodinův oltář, a to až do dnešního dne, na místě, které si vyvolil.

Joshua 10
1 Když jeruzalémský král Adonizedek uslyšel, že Jozue dobyl Haj a zničil ho jako klaté město, jak naložil s Jerichem a jeho králem, tak naložil s Hajem a jeho králem, a že obyvatelé Gibeonu uzavřeli mír s Izraelem a byli mezi nimi,
2 Velmi se báli, protože Gibeon byl město veliké, jedno z královských měst, a protože byl větší než Hai, a všichni jeho muži byli udatní.
3 Proto poslal jeruzalémský král Adonizedek vzkaz k chebronskému králi Hohamovi, jarmutskému králi Piramovi, lakišskému králi Jafiovi a eglonskému králi Debirovi:
4 Přijďte ke mně a pomozte mi, abychom dobyli Gibeon, neboť uzavřel mír s Jozuem a se syny Izraele.
5 Proto se shromáždilo pět emorejských králů, král jeruzalémský, král hebronský, král jarmutský, král lakišský a král eglónský, a vytáhli se všemi svými vojsky, utábořili se před Gibeonem a bojovali proti němu.

6 Gibeonští muži poslali k Jozuovi do tábora v Gilgalu se vzkazem: „Neodvracej ruku od svých služebníků, rychle k nám přijď, zachraň nás a pomoz nám, neboť se proti nám shromáždili všichni emorejští králové, kteří bydlí v horách.“
7 Jozue tedy vystoupil z Gilgalu a s ním všechen bojovný lid i všichni stateční hrdinové.
8 Hospodin řekl Jozuovi: „Neboj se jich, vydal jsem je do tvých rukou, nikdo z nich neobstojí před tebou.“
9 Jozue k nim tedy přišel náhle a celou noc šel z Gilgalu.
10 Hospodin je před Izraelem zmátl a způsobil jim velikou porážku v Gibeonu. Pronásledoval je cestou, která vede k Bet-choronu, a bil je až do Azeky a Makedy.
11 Když pak utíkali před Izraelem a byli na svahu k Bet-choronu, Hospodin na ně vrhal s nebe velké kamení až do Azeky, a zemřeli. Bylo jich více, kteří zemřeli krupobitím, než těch, které Izraelci pobili mečem.
12 Jozue pak promluvil k Hospodinu v den, kdy Hospodin vydal Amorejce do řad Izraelců, a řekl před očima Izraele: „Slunce, zastav se nad Gibeonem, a měsíci, v údolí Ajalon.“
13 Slunce se zastavilo a měsíc stál, dokud se lid nepomstil svým nepřátelům. Není to snad psáno v knize Jašerovy? Slunce se tedy zastavilo uprostřed nebe a nepospíchalo zapadat asi celý den.
14 A nebylo dne takového, ať už předtím nebo potom, kdy by Hospodin vyslyšel hlas lidského, neboť Hospodin bojoval za Izraele.
15 Jozue se pak vrátil a s ním celý Izrael do tábora v Gilgalu.
16 Ale těchto pět králů uprchlo a ukrylo se v jeskyni v Makedě.
17 Jozuovi bylo oznámeno: „Těch pět králů je nalezeno ukrytých v jeskyni v Makedě.“
18 Jozue řekl: „Přivalte velké kameny na ústí jeskyně a postavte k ní muže, aby je střežili.“
19 Nezastavujte se, ale pronásledujte své nepřátele a pobijte je na zadní straně. Nedovolte jim vstoupit do jejich měst, neboť Hospodin, váš Bůh, vám je vydal do rukou.
20 Když Jozue a synové Izraele dokončili jejich velmi velké porážky, až je zcela vyhladili, zbytek z nich se uchýlil do opevněných měst.
21 Všechen lid se pak v pokoji vrátil do tábora k Jozuovi do Makedy; nikdo se proti žádnému z Izraelců nehnul jazykem.
22 Jozue řekl: „Otevřete ústí jeskyně a vyveďte ke mně z jeskyně těch pět králů.“
23 A učinili tak a vyvedli k němu z jeskyně těch pět králů: krále jeruzalémského, krále hebronského, krále jarmutského, krále lakišského a krále eglónského.
24 Když pak přivedli ty krále k Jozuovi, svolal Jozue všechny izraelské muže a řekl velitelům válečníků, kteří s ním šli: „Přistupte a šlápněte nohama na krky těchto králů!“ Přistoupili tedy a šlápli nohama na jejich krky.
25 Jozue jim řekl: „Nebojte se a nelekejte se, buďte silní a stateční, neboť tak Hospodin naloží se všemi vašimi nepřáteli, proti nimž budete bojovat.“
26 Potom je Jozue pobil, zabil a pověsil na pět stromů. Viseli na těch stromech až do večera.
27 Když slunce zapadalo, rozkázal Jozue, aby je sňali ze stromů a hodili je do jeskyně, v níž se ukrývali, a do ústí jeskyně položili velké kameny, které tam jsou až do dnešního dne.
28 Toho dne Jozue dobyl Makedu a vyhubil ji ostřím meče. Krále jejího vyhubil jako klaté, je i všechny duše, které v ní byly. Nikoho nenechal naživu. S králem Makedy naložil, jako naložil s králem Jericha.
29 Jozue pak s celým Izraelem táhl z Makedy do Libny a bojoval proti ní.
30 Hospodin vydal i ji i jejího krále do rukou Izraele a ten ji vyhubil ostřím meče i všechny duše, které v ní byly. Nikoho v ní nenechal naživu. S jejím králem naložil, jako naložil s králem Jericha.
31 Jozue pak s celým Izraelem táhl z Libny do Lachiše, utábořil se u něj a bojoval proti němu.
32 Hospodin vydal Lachis do rukou Izraele a ten ho dobyl druhého dne. Vyhubil ho ostřím meče i všechny duše, které v něm byly, přesně tak, jak učinil s Libnou.

33 Gezerský král Horam pak přitáhl na pomoc Lakiši, ale Jozue ho i jeho lid pobil, takže mu nezůstal nikdo, kdo by přežil.
34 Z Lakíše pak Jozue a s ním celý Izrael táhli do Eglonu, utábořili se u něj a bojovali proti němu.
35 Dobyli ho toho dne a vybili ho ostřím meče. Všecky duše, které v něm byly, vyhladili toho dne jako klaté, přesně tak, jak učinil Lakiši.
36 Jozue pak s celým Izraelem vytáhl z Eglonu do Hebronu a bojovali proti němu.
37 Dobyli ho a vybili ho ostřím meče, i jeho krále, i všechna jeho města, i všechny duše, které v něm byly. Nenechal nikoho naživu, stejně jako učinil Eglonu. Vyhubil ho jako klaté i všechny duše, které v něm byly.
38 Jozue se pak vrátil a s ním celý Izrael k Dabíru a bojoval proti němu.
39 Dobyl ho i jeho krále i všechna jeho města, pobil je ostřím meče a vyhladil všechny duše, které v něm byly, ani jednoho nezůstal naživu. Jako naložil s Hebronem, tak naložil s Dabirem a jeho králem, jako naložil s Libnou a jejím králem.
40 Jozue tedy pobil celou zemi pahorkatiny, jižní a údolí i zemi pramenů i všechny jejich krále. Nikoho nenechal naživu, ale vyhladil jako klaté vše, co dýchalo, jak přikázal Hospodin, Bůh Izraele.
41 Jozue je pobil od Kádeš-barné až do Gazy a celou zemi Gošen až do Gibeonu.
42 Všechny tyto krále i jejich zemi Jozue dobyl najednou, neboť Hospodin, Bůh Izraele, bojoval za Izrael.
43 Jozue se pak vrátil a s ním celý Izrael do tábora v Gilgalu.

Časy pohanů

A padnou ostřím meče a budou odvedeni do zajetí do všech národů a Jeruzalém bude pošlapán pohany, dokud se nenaplní časy pohanů. Lukáš 21:24

„Časy pohanů“ je biblický prorocký termín z Lukáše 21:24. Popisuje historické období, během kterého nežidovské (pohanské) národy politicky dominovaly Jeruzalému a světovému dění. Vědci se obecně domnívají, že tato éra začala babylonským exilem v roce 586 př. n. l. a pokračuje až do návratu Krista.

Klíčové prvky konceptu:

Původ v proroctví: Tuto frázi nejznáměji použil Ježíš v promluvě na Olivetské hoře, kde předpověděl, že Jeruzalém bude „pohané pošlapáván, dokud se nenaplní časy pohanů“.

Danielovy vidění: Tento koncept je hluboce spjat s proroctvími v Danielovi 2, která popisují posloupnost pohanských světových říší (počínaje Babylonem), které budou nakonec nahrazeny Božím věčným královstvím.

Bibličtí učenci a eschatologové často rozdělují „časy pohanů“ do několika teologických myšlenek:

Politická nadvláda: Historická realita kontroly Jeruzaléma cizími mocnostmi, od Babyloňanů a Římanů až po následné říše v průběhu dějin.

Věk církve: Období, během kterého se evangelium šířilo především do nežidovských národů.

„Časy“ vs. „Plnost“: Někteří teologové rozlišují mezi „časy pohanů“ (fyzická časová osa politické vlády) a „plností pohanů“ (zmíněnou v Římanům 11:25, která odkazuje na úplné duchovní shromáždění nežidovských věřících do Božího plánu spásy).

Plnost pohanů

Neboť nechci, bratři, abyste o tomto tajemství nevěděli, abyste nebyli moudří sami ve svém domnění, že Izrael částečně postihla slepota, dokud nevejde plnost pohanů. A tak bude spasen celý Izrael, jak je psáno: ‚Ze Sionu přijde Vysvoboditel a odvrátí od Jákoba bezbožnost.' Římanům 11:25-26

„Plnost pohanů" je prorocký koncept, který se nachází v Bibli krále Jakuba, zejména v Římanům 11:25. Vztahuje se k období, ve kterém je evangelium kázáno především nežidům. Toto období skončí, až božsky ustanovený počet pohanů uvěří v Krista, což Bohu umožní přesunout své prorocké zaměření zpět na spásu Izraele.

Klíčové prvky konceptu:

Základní verše: V Římanům 11:25 apoštol Pavel zjevuje církvi „tajemství": „že Izraeli se zčásti stala slepota, dokud nevejde plnost pohanů." To znamená, že dočasné duchovní zatvrzení Izraele slouží účelu – otevírá dveře pohanům (nežidovskému světu), aby přijali spasení a stali se součástí Boží rodiny.

Řecký kořen: Slovo „plnost" je v tomto kontextu přeloženo z řeckého slova pleroma, které označuje plný počet, dokončení nebo hojnost. Obecně se vztahuje na plnou, úplnou úrodu pohanů, které Bůh zamýšlí spasit v současném církevním věku.

Souvislost s „časy pohanů":
Tato koncepce se vztahuje k Lukášovi 21:24, kde Ježíš hovoří o „časech pohanů" – prodlouženém období charakterizovaném nadvládou pohanů nad Jeruzalémem a židovským lidem. „Plnost pohanů" označuje závěr této éry, po níž bude slepota Izraele odstraněna, aby „celý Izrael byl spasen", jak je uvedeno v Římanům 11:26.

Matouš 24

1 Ježíš vyšel z chrámu a odešel. Jeho učedníci k němu přistoupili, aby mu ukázali chrámové budovy.
2 Ježíš jim řekl: „ Nevidíte toto všechno? Amen, pravím vám, že zde nezůstane kámen na kameni, který by nebyl zbořen."
3 A když seděl na Olivetské hoře, přistoupili k němu učedníci soukromě a ptali se ho: „Pověz nám, kdy se to stane a jaké bude znamení tvého příchodu a konce světa?"
4 Ježíš jim odpověděl: „ Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl."
5 Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat: ‚Já jsem Kristus', a svedou mnohé.
6 Uslyšíte o válkách a zvěsti o válkách. Nelekejte se, neboť to všechno se musí stát, ale to ještě není konec.
7 Neboť povstane národ proti národu a království proti království; a budou hladomory, mory a zemětřesení na různých místech.
8 To vše je počátek bolestí.
9 Tehdy vás vydají v soužení a zabijí vás a budete v nenávisti všech národů pro mé jméno.
10 A tehdy se mnozí pohorší a budou se navzájem zrazovat a nenávidět.
11 A povstane mnoho falešných proroků a svedou mnohé.
12 A protože se rozmnoží nepravost, láska mnohých vychladne.
13 Ale kdo vytrvá až do konce, ten bude spasen.

14 A toto evangelium království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům; a tehdy přijde konec.
15 Až tedy uzříte ohavnost zpustošení, o níž mluvil prorok Daniel, stát na svatém místě – kdo čte, rozuměj!
16 Tehdy ať ti, kdo budou v Judsku, uprchnou do hor.
17 Kdo bude na střeše, ať nesstupuje dolů, aby si něco vzal z domu.
18 Ať se ten, kdo je na poli, nevrací zpět, aby si vzal oděv.
19 Běda těhotným a kojícím v oněch dnech!
20 Modlete se však, abyste neutíkali v zimě ani v den odpočinku.
21 Tehdy totiž nastane velké soužení, jaké nebylo od počátku světa až dodnes a jaké už nikdy nebude.
22 A kdyby se ty dny nezkrátily, nezachránil by se žádný člověk; ale kvůli vyvoleným se ty dny zkrátí.
23 Řekne-li vám tedy někdo: ‚Hle, zde je Kristus, nebo tamhle,‘ nevěřte tomu.
24 Neboť povstanou falešní Kristové a falešní proroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, takže by, bylo-li možné, svedli i vyvolené.
25 Hle, už jsem vám to předem řekl.
26 Řeknou-li vám tedy: ‚Hle, je na poušti,‘ nevycházejte ven. Hle, je v tajných komnatách, nevěřte tomu.
27 Neboť jako blesk vychází od východu a svítí až na západ, tak bude i příchod Syna člověka.
28 Neboť kdekoli bude zdechlina, tam se shromáždí orli.
29 Ihned po soužení oněch dnů se slunce zatmí a měsíc nevydá své světlo, hvězdy budou padat z nebe a mocnosti nebeské se otřesou.
30 Tehdy se na nebi ukáže znamení Syna člověka a tehdy budou naříkat všechny kmeny země a uzří Syna člověka přicházejícího na nebeských oblacích s mocí a velikou slávou.
31 A vyšle své anděly s mocným zvukem polnice a shromáždí jeho vyvolené od čtyř větrů, od jednoho konce nebe k druhému.
32 Naučte se nyní podobenství od fíkovníku: Když jeho ratolest již změkne a raší listí, víte, že je blízko léto.
33 Tak i vy, až toto všechno uvidíte, vězte, že je to blízko, u dveří.
34 Amen, pravím vám, že toto pokolení nepomine, dokud se toto všechno nenaplní.
35 Nebe a země pominou, ale má slova nepominou.
36 O tom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, jen můj Otec sám.
37 Ale jako bylo za dnů Noemových, tak bude i při příchodu Syna člověka.
38 Neboť jako za dnů před potopou jedli a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vešel do archy,
39 A nic netušili, dokud nepřišla potopa a všechny je nesmetla; tak bude i při příchodu Syna člověka.
40 Tehdy budou dva na poli: jeden bude vzat a druhý ponechán.
41 Dvě budou mlít na mlýně; jedna bude vzata a druhá zanechána.
42 Bděte tedy, neboť nevíte, v kterou hodinu váš Pán přijde.
43 Vězte však toto: kdyby hospodář věděl, v kterou hlídku zloděj přijde, bděl by a nedal by vloupat se do svého domu.
44 Proto i vy buďte připraveni, neboť v hodinu, kdy se nenadějete, přijde Syn člověka.
45 Kdo je tedy věrný a moudrý služebník, kterého jeho pán ustanovil nad svou čeledí, aby jim dával pokrm v pravý čas?
46 Blahoslavený ten služebník, kterého jeho pán, když přijde, nalezne, že tak činí.
47 Amen, pravím vám, že ho ustanoví nad vším svým majetkem.
48 A řekne-li si ten zlý služebník v srdci: „Můj pán se zdržuje s příchodem,“
49 A začne bít své spolusluţebníky a jíst a pít s opilci;
50 Pán onoho služebníka přijde v den, kdy se ho neočekává, a v hodinu, o které neví,
51 Rozsekne ho na kusy a určí mu podíl s pokrytci; tam bude pláč a skřípění zubů.

Marek 13

1 Když Ježíš vycházel z chrámu, jeden z jeho učedníků mu řekl: „Mistře, podívej se, jaké je to kamení a jaké jsou to budovy!“
2 Ježíš mu odpověděl: „ Vidíš ty veliké budovy? Nezůstane z nich kámen na kameni, který by nebyl zbořen.“
3 A když seděl na Olivetské hoře naproti chrámu, ptali se ho Petr, Jakub, Jan a Ondřej v soukromí:
4 Řekněte nám, kdy se to stane a jaké bude znamení, až se to všechno naplní?
5 Ježíš jim odpověděl: „ Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl!“
6 Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat: ‚Já jsem Kristus‘, a svedou mnohé.
7 Až uslyšíte o válkách a zvěsti o válkách, netrapte se, neboť takové věci se nutně musí stát, ale to ještě není konec.
8 Neboť povstane národ proti národu a království proti království, a budou zemětřesení na různých místech, a budou hladomory a soužení; to je počátky bolestí.
9 Mějte se na pozoru, neboť vás budou vydávat soudům a v synagogách budete bití a budete vedeni před vládce a krále kvůli mně, na svědectví proti nim.
10 A evangelium musí být nejprve hlásáno mezi všemi národy.
11 Až vás povedou a vydají, nestarejte se předem, co budete mluvit, ani si to neuvažujte. Mluvte, co vám bude dáno v onu hodinu. Neboť nemluvíte vy, ale Duch svatý.
12 Bratr vydá na smrt bratra a otec syna, děti povstanou proti rodičům a dají je usmrtit.
13 A budete v nenávisti všech lidí pro mé jméno; ale kdo vytrvá až do konce, ten bude spasen.
14 Až však uzříte ohavnost zpustošení, o níž mluvil prorok Daniel, a stojí tam, kde nemá – kdo čte, rozuměj – tehdy ať ti, kdo jsou v Judsku, uprchnou do hor.
15 A kdo bude na střeše, ať do domu nesstupuje a nevchází do něj, aby si z domu cokoli vzal.
16 A kdo bude na poli, ať se nevrací zpět, aby si vzal oděv.
17 Běda těm, které jsou těhotné, a těm, které kojí v oněch dnech!
18 A modlete se, aby váš útěk nebyl v zimě.
19 Neboť v oněch dnech nastane soužení, jaké nebylo od počátku stvoření, které Bůh stvořil, až dodnes, a ani nebude.
20 A kdyby Pán nezkrátil ty dny, nebyl by spasen žádný člověk; ale pro vyvolené, které vyvolil, zkrátil ty dny.
21 A tehdy by vám někdo řekl: ‚Hle, zde je Kristus,‘ nebo: ‚Hle, tam je,‘ nevěřte mu.
22 Neboť povstanou falešní Kristové a falešní proroci a budou činit znamení a zázraky, aby svedli, bylo-li to možné, i vyvolené.
23 Mějte se však na pozoru: Hle, předpověděl jsem vám všechno.
24 Ale v oněch dnech, po onom soužení, slunce se zatmí a měsíc nevydá své světlo,
25 A hvězdy budou padat z nebes a mocnosti nebeské se otřesou.
26 A tehdy uzří Syna člověka přicházet na oblacích s velikou mocí a slávou.
27 Tehdy pošle své anděly a shromáždí své vyvolené od čtyř větrů, od nejzazšího konce země až do nejzazšího konce nebes.
28 Naučte se nyní podobenství od fíkovníku: Když jeho ratolest již změkne a raší listí, víte, že je blízko léto.
29 Tak i vy, až uvidíte, že se toto děje, vězte, že je to blízko, u dveří.
30 Amen, pravím vám, že toto pokolení nepomine, dokud se toto všechno nestane.
31 Nebe a země pominou, ale má slova nepominou.
32 O tom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jen Otec.
33 Mějte se na pozoru, bděte a modlete se, neboť nevíte, kdy ten čas nastane.
34 Syn člověka je jako člověk, který se odebral na dalekou cestu, opustil svůj dům, dal svým služebníkům moc a každému jeho práci a vrátnému přikázal, aby bděl.

35 Bděte tedy, neboť nevíte, kdy přijde hospodář, večer, či o půlnoci, či za kohoutího zpěvu, či ráno.
36 Aby vás nenašel spící, až přijde náhle.
37 A co vám pravím, pravím všem: Bděte.

Lukáš 21

1 A vzhlédl a viděl bohaté muže, jak házejí své dary do pokladnice.
2 Viděl také jednu chudou vdovu, jak tam vhodila dva haléře.
3 A řekl: „ Amen, pravím vám, že tato chudá vdova vhodila více než všichni ostatní.“
4 Neboť tito všichni ze svého hojného množství vložili oběti Bohu, ale ona vložila všechny své živobytí, které měla.
5 Když někteří mluvili o chrámu, jak je ozdoben krásným kamením a dary, řekl:
6 Přijdou dny, kdy z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni, který by nebyl zbořen.
7 A oni se ho zeptali: „Mistře, kdy se to stane? A jaké bude znamení, až se to stane?“
8 A řekl: „ Mějte se na pozoru, abyste nebyli oklamáni. Mnozí totiž přijdou v mém jménu a budou říkat: ‚Já jsem Kristus.‘ A čas se blíží. Nechoďte tedy za nimi.“
9 Až uslyšíte o válkách a nepokojích, neděste se, neboť to se musí stát dříve, ale konec není hned.
10 Řekl jim: „ Povstane národ proti národu a království proti království.“
11 A na různých místech budou velká zemětřesení, hladomory a mory; a z nebe se objeví hrozné úkazy a velká znamení.
12 Ale předtím, než se to všechno stane, na vás vloží ruce a budou vás pronásledovat. Vydávají vás do synagog a vězení a vedou vás před krále a vládce pro mé jméno.
13 A to se vám obrátí jako svědectví.
14 Uvažte si tedy v srdcích, že nebudete předem přemýšlet, co máte odpovědět.
15 Dám vám ústa a moudrost, které nebudou moci odopřít ani se jí postavit všichni vaši protivníci.
16 A budete zrazeni rodiči i bratry i příbuznými i přáteli a některé z vás dají usmrtit.
17 A budete v nenávisti všech lidí pro mé jméno.
18 Ale ani vlas z vaší hlavy nezmizí.
19 Trpělivostí svou získejte své duše.
20 Až uvidíte Jeruzalém obklíčený vojsky, tehdy vězte, že se blíží jeho zkáza.
21 Tehdy ti, kdo jsou v Judsku, ať uprchnou do hor, a ti, kdo jsou uprostřed města, ať odejdou, a ti, kdo jsou na venkově, ať do něj nevcházejí.
22 Neboť toto jsou dny pomsty, aby se naplnilo vše, co je psáno.
23 Běda těhotným a kojícím v oněch dnech, neboť v zemi nastane velké soužení a na tento lid hněv.
24 A padnou ostřím meče a budou odvedeni do zajetí do všech národů a Jeruzalém bude pošlapán pohany, dokud se nenaplní časy pohanů.
25 Budou znamení na slunci, na měsíci i na hvězdách a na zemi soužení národů v bezvědomí, moře a vlny budou řvát.
26 Lidé se chvějí strachem a očekáváním věcí, které přijdou na zemi, neboť mocnosti nebeské budou otřeseny.
27 A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou.
28 Až se tyto věci začnou dít, vzhůru nohama vzhůru, neboť se blíží vaše vykoupení.
29 A pověděl jim podobenství: Podívejte se na fíkovník a na všechny stromy;
30 Když už raší, vidíte a sami z sebe víte, že léto je již blízko.
31 Tak i vy, až uvidíte, že se toto děje, vězte, že je blízko království Boží.
32 Amen, pravím vám, že toto pokolení nepomine, dokud se všechno nenaplní.
33 Nebe a země pominou, ale má slova nepominou.
34 Mějte se na pozoru, abyste někdy neobtěžovali své srdce obžerstvím, opilstvím a starostmi o tento život, a ten den vás nepřišel nepřipravený.

35 Neboť jako past přijde na všechny obyvatele celé země.
36 Bděte tedy a modlete se stále, abyste byli uznáni za hodni uniknout všem těmto věcem, které se mají stát, a stát před Synem člověka.
37 Ve dne učil v chrámě a v noci vycházel a zůstával na hoře zvané Olivetská.
38 A všechen lid přicházel k němu brzy ráno do chrámu, aby ho slyšel.

Pentateuch

Hospodin Abramovi řekl: „Vyjdi ze své země, ze svého příbuzenstva a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. Učiním z tebe veliký národ, požehnám ti a oslavím tvé jméno. Budeš požehnáním. Požehnám těm, kdo žehnají tobě, a prokleji ty, kdo tě proklínají. V tobě budou požehnány všechny čeledi země.“ Genesis 12:1-3

V ten samý den uzavřel Hospodin smlouvu s Abramem: „Tvému potomstvu jsem dal tuto zemi od řeky Egyptské až k řece veliké, řece Eufrat: Kenijce, Kenizejce, Kadmonity, Chetity, Perizejce, Refajce, Amorejce, Kananejce, Girgašejce a Jebúsejce.“ Genesis 15:18-21

Dám tobě i tvému potomstvu po tobě zemi, v níž jsi pohostinu, celou zemi Kanaán, do věčného vlastnictví a budu jim Bohem. Genesis 17:8

Bůh promluvil k Mojžíšovi a řekl mu: „Já jsem Hospodin. Ukázal jsem se Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi ve jménu Boha všemohoucího, ale ve svém jménu Hospodin jsem jim nebyl znám. Uzavřel jsem s nimi smlouvu, že jim dám zemi Kanaán, zemi jejich poutnictví, v níž byli hosty.“ Exodus 6:2-4
Já jsem Hospodin, váš Bůh, který vás vyvedl z egyptské země, abych vám dal zemi Kanaán a byl vaším Bohem. Leviticus 25:38

Obraťte se, vydejte se na cestu a jděte k Amorejským horám a ke všem místům, která jsou blízko nich, na rovině, na pahorkatině, v údolí, na jihu i při moři, do země Kananejců a až k Libanonu, až k velké řece, řece Eufrat. Hle, předkládám vám tuto zemi. Jděte do ní a obsaďte ji v dědičném vlastnictví, kterou Hospodin přísahal vašim otcům, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že jim ji dá i jejich potomstvu. Deuteronomium 1:7-8

Budete-li totiž pilně dbát na všechna tato přikázání, která vám přikazuji, abyste je plnili, milovali Hospodina, svého Boha, chodili po všech jeho cestách a přimkli se k němu, vyžene Hospodin před vámi všechny tyto národy a vy ovládnete národy větší a mocnější, než jste vy sami. Každé místo, na které šlápne vaše nohy, bude vaše: od pouště a Libanonu, od řeky Eufrat až k nejzazšímu moři bude vaše území. Nikdo nebude moci před vámi obstát, neboť Hospodin, váš Bůh, uvrhne vaši bázeň a hrůzu na celou zemi, po které šlápnete, jak vám říkal. Deuteronomium 11:22-25

Vystup na horu Abarim, na horu Nebo, která je v moábské zemi naproti Jerichu, a pohleď na kanaánskou zemi, kterou dávám synům Izraele do vlastnictví. Deuteronomium 32:49

Dějiny

Po smrti Mojžíše, služebníka Hospodinova, promluvil Hospodin k Jozuovi, synu Nunovu, služebníku Mojžíšovu: „Mojžíš, služebník můj, zemřel. Nyní vstaň a přejdi přes Jordán, ty i všechen tento lid, do země, kterou jim dávám, synům Izraele. Každé místo, na které vstoupí vaše noha, jsem vám dal,

jak jsem řekl Mojžíšovi. Od pouště a tohoto Libanonu až k velké řece, řece Eufrat, celou zemi Chetitů a až k Velkému moři k západu slunce bude vaše území. Nikdo neobstojí před tebou po všechny dny tvého života. Jako jsem byl s Mojžíšem, tak budu i s tebou. Neopustím tě ani tě nezanechám. Buď silný a udatný, neboť tomuto lidu rozdělíš do dědictví zemi, kterou jsem přísahal dát jejich otcům.“ Jozue 1:1-6

Toto jsou země, které Izraelci zdědili v zemi Kanaán, které jim rozdělil do dědictví kněz Eleazar, Jozue, syn Nunův, a představitelé otcovských kmenů Izraelců. Jozue 14:1

David také porazil Hadad-ezera, syna Rechobova, krále Sóby, když se chystal dobýt zpět své území u řeky Eufrat. 2. Samuelova 8:3

o smlouvě, kterou uzavřel s Abrahamem, a o přísaze, kterou dal Izákovi, a potvrdil ji Jákobovi jako zákon a Izraeli jako věčnou smlouvu, řka: „Dám ti kanaánskou zemi jako podíl na tvém dědictví, když vás bylo málo, hrstka a byli jste v ní hosté.“ 1 Paralipomenon 16:16-19

David porazil Hadadezera, krále Sóby, až do Chamátu, když šel upevnit své království u řeky Eufratu. 1 Paralipomenon 18:3

Poezie

Blahoslavený je národ, jehož Bohem je Hospodin, a lid, který si vyvolil za dědictví. Žalm 33:12

Kterou smlouvu uzavřel s Abrahamem a přísahu Izákovi, a potvrdil ji Jákobovi jako zákon a Izraeli jako věčnou smlouvu, řka: Dám ti kanaánskou zemi, tvůj podíl v dědictví, když jich bylo jen málo, ano, velmi málo a byli v ní cizinci. Žalm 105:9-12

Kterýž jsi porazil veliké národy a zabil mocné krále, Sichona, krále Amorejského, a Oga, krále Bášanského, i všechna království Kanaánská. A dal jsi jejich zemi do dědictví, do dědictví Izraeli, svému lidu. Tvé jméno, Hospodine, trvá navěky, a tvá památka, Hospodine, po všechna pokolení. Žalm 135:10-13

Proroctví

A v onen den bude kořen Jesseho, který bude stát jako korouhev lidu; k němu se budou ucházet pohané, a jeho odpočinutí bude slavné. A stane se v onen den, že Hospodin podruhé vztáhne ruku svou, aby získal zpět ostatek svého lidu, který zůstane z Asýrie, z Egypta, z Patrosu, z Kúše, z Elamu, ze Šinearu, z Chamátu a z mořských ostrovů. Vztyčí korouhev pro národy, shromáždí vyhnance Izraele a shromáždí rozptýlené Judy ze čtyř koutů země. Izajáš 11:10-12

I stane se v onen den, že Hospodin udeří od koryta řeky až k potoku Egyptskému a vy, synové Izraele, budete shromážděni jeden po druhém. I stane se v onen den, že zatroubí na velkou trubku a přijdou ti, kteří byli na pokraji zahynutí v zemi Asýrie, a vyhnanci v zemi Egyptské, a budou se klanět Hospodinu na svaté hoře v Jeruzalémě. Izajáš 27:12-13

Nyní však toto praví Hospodin, tvůj stvořitel, Jákobe, a tvůj stvořitel, Izraeli: Neboj se, neboť já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj. Až půjdeš skrze vody, budu s tebou, a přes řeky tě nezaplaví, a když půjdeš skrze oheň, nespálíš se, plamen tě nespálí. Neboť já jsem Hospodin, tvůj

Bůh, Svatý Izraele, tvůj spasitel. Dal jsem za tebe Egypt jako výkupné, Etiopii a Sebu za tebe. Protože jsi byl v mých očích drahocenný, byl jsi vážený a já jsem si tě zamiloval. Proto dám za tebe lidi a národy za tvůj život. Neboj se, neboť já jsem s tebou. Přivedu tvé potomstvo od východu a shromáždím tě od západu. Severu řeknu: Vzdej! a jihu: Nezadržuj! Přiveď mé syny z daleka a mé dcery od končin země. Každý, kdo je vzýván mým jménem, stvořil jsem ho k své slávě, utvořil jsem ho, ano, učinil jsem ho. Izajáš 43:1-7

Slyšte mě, ostrovy, a naslouchejte, národy daleké! Hospodin mě povolal od matčina lůna, od lůna matky mé připomněl mé jméno. Učinil má ústa jako ostrý meč, ve stínu své ruky mě skryl, učinil ze mě vyleštěnou šíp, ve svém toulci mě skryl. Řekl mi: „Ty jsi můj služebník, Izraeli, v němž budu oslaven.“ Řekl jsem si: „Nadarmo jsem se namáhal, nadarmo a marně jsem vynaložil svou sílu. Můj soud je však u Hospodina a mé dílo u mého Boha.“ Nyní praví Hospodin, který mě utvořil od lůna, abych mu byl služebníkem a přivedl k němu Jákoba. „I kdyby Izrael nebyl shromážděn, budu slavný v očích Hospodinových a můj Bůh bude mou silou.“ I řekl: „Malá věc je, že jsi mým služebníkem, abys vzbudil kmeny Jákobovy a obnovil zachraňované Izraele. Dám tě za světlo pohanům, abys byl mou spásou až do konce země.“ Izajáš 49:1-6

Neboť tvůj manžel je tvůj Stvořitel, jeho jméno je Hospodin zástupů, a tvůj Vykupitel je Svatý Izraele, Bůh celé země bude nazýván. Neboť Hospodin tě povolal jako ženu opuštěnou a sklíčenou v duchu, a jako ženu mládí, když jsi byla odmítnuta, praví tvůj Bůh. Na krátkou chvíli jsem tě opustil, ale s velkým milosrdenstvím tě shromáždím. V krátkém hněvu jsem před tebou na okamžik skryl svou tvář, ale s věčnou milosrdenstvím se nad tebou smiluji, praví Hospodin, tvůj Vykupitel. Izajáš 54:5-8

Panovník Hospodin, který shromažďuje vyhnance Izraele, praví: „Ještě k němu shromáždím další, kromě těch, kteří jsou k němu shromážděni.“ Izajáš 56:8

Běda pastýřům, kteří ničí a rozhánějí ovce mé pastviny, praví Hospodin. Proto toto praví Hospodin, Bůh Izraele, proti pastýřům, kteří pasou můj lid: Rozptýlili jste mé stádo, rozehnali jste ho a nenavštívili jste ho. Hle, já vás potrestám za vaše zlé skutky, praví Hospodin. Shromáždím ostatek svého stáda ze všech zemí, kam jsem je rozehnal, a přivedu je zpět do jejich ovčinců. Budou plodit a rozmnoží se. Ustanovím nad nimi pastýře, kteří je budou pást. Nebudou se již bát ani děsit, nebudou chybět, praví Hospodin. Jeremiáš 23:1-4

Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele, o nádobách, které zůstávají v domě Hospodinově a v domě judského krále a v Jeruzalémě: Budou odneseny do Babylonu a tam zůstanou až do dne, kdy je navštívím, praví Hospodin, a pak je přivedu a navrátím je na toto místo. Jeremiáš 27:21-22

Neboť já znám myšlenky, které s vámi zamýšlím, praví Hospodin, myšlenky pokoje, a ne zlého, abych vám dal očekávaný konec. Tehdy mě budete volat, půjdete a budete se ke mně modlit a já vás vyslyším. Budete mě hledat a naleznete mě, když mě budete hledat celým svým srdcem. A dám se vám najít, praví Hospodin. Zvrátím vaše zajetí a shromáždím vás ze všech národů a ze všech míst, kam jsem vás zahnal, praví Hospodin. A přivedu vás zpět na místo, odkud jsem vás odvedl do zajetí. Jeremiáš 29:11-14

Neboť toto praví Hospodin: Zpívejte s radostí nad Jákobem a jásejte mezi předními z národů. Zvěstujte, chvalte a rcite: Hospodine, zachraň svůj lid, ostatek Izraele. Hle, přivedu je ze země severní a shromáždím je z končin země. S nimi slepé i chromé, těhotnou i rodící spolu. Navrátí se tam veliké shromáždění. Přijdou s pláčem a s prosbami je povedu. Povedu je přímou cestou podél

potoků vod, na které neklopýtnou. Já jsem otec Izraeli a Efraim je můj prvorozený. Slyšte slovo Hospodinovo, národy, a oznamujte je na dalekých ostrovech: Ten, kdo rozptýlil Izraele, ho shromáždí a bude ho střežit jako pastýř své stádo. Neboť Hospodin vykoupil Jákoba, vykoupil ho z ruky silnějšího, než byl on. Jeremiáš 31:7-11

A proto nyní toto praví Hospodin, Bůh Izraele, o tomto městě, o kterém říkáte: Bude vydáno do rukou babylonského krále mečem, hladem a morem: Hle, shromáždím je ze všech zemí, kam jsem je zahnal ve svém hněvu, v rozhořčení a v velikém rozhořčení, a přivedu je zpět na toto místo a dám jim bydlet bezpečně. Budou mým lidem a já budu jejich Bohem. Dám jim jedno srdce a jednu cestu, aby se mě báli navěky k dobru jim i jejich synům po nich. Uzavřu s nimi věčnou smlouvu, že se od nich neodvrátím a nebudu jim činit dobře. Vložím jim do srdce svou bázeň, aby se ode mne neodchýlili. Budu se z nich radovat, že jim budu činit dobře, a zasadím je v této zemi bezpečně celým svým srdcem a celou svou duší. Neboť toto praví Hospodin: Jako jsem na tento lid uvedl všechno toto veliké zlo, tak na ně uvedu i všechno dobro, které jsem jim slíbil. Jeremiáš 32:36-42

I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: Synu člověčí, tvoji bratři, tvoji bratři, muži tvého rodu, celý dům Izraelský, to jsou ti, kterým obyvatelé Jeruzaléma řekli: Jděte daleko od Hospodina! Tato země je nám dána do vlastnictví. Proto rci: Toto praví Panovník Hospodin: Ačkoli jsem je zahnal daleko mezi pronárody a ačkoli jsem je rozptýlil po zemích, přece jim budu jako malá svatyně v zemích, kam přijdou. Proto rci: Toto praví Panovník Hospodin: Shromáždím vás z národů a shromáždím vás ze zemí, kam jste byli rozptýleni, a dám vám zemi Izraelskou. Přijdou tam a odstraní z ní všechny její ohavnosti a všechny její ohavnosti. Dám jim jedno srdce a vložím do vás nového ducha. Vyjmu z jejich těla kamenné srdce a dám jim srdce z masa, aby žili v mých ustanoveních, zachovávali má nařízení a plnili je. Budou mým lidem a já budu jejich Bohem. Ezechiel 11:14-20

Vyvedu vás z lidu a shromáždím vás ze zemí, do kterých jste rozptýleni, silnou rukou, vztaženou paží a vylitím zuřivosti. Přijmu vás s vaší příjemnou vůní, až vás vyvedu z lidu a shromáždím vás ze zemí, do kterých jste rozptýleni, a budu ve vás posvěcen před pohany. Poznáte, že já jsem Hospodin, až vás uvedu do izraelské země, do země, o které jsem se zavázal dát ji vašim otcům. Ezechiel 20:34,41-42

Toto praví Panovník Hospodin: „Až shromáždím dům Izraele z lidu, mezi kterým jsou rozptýleni, a budu v nich posvěcen před očima pohanů, budou bydlet ve své zemi, kterou jsem dal svému služebníku Jákobovi. Budou v ní bydlet bezpečně, postaví domy a vysadí vinice a budou bydlet v důvěře, až vykonám soudy nade všemi, kdo jimi vůkol nich pohrdají. I poznají, že já jsem Hospodin, jejich Bůh.“ Ezechiel 28:25-26

Neboť toto praví Panovník Hospodin: Hle, já, já sám budu hledat své ovce a vyhledávat je. Jako pastýř vyhledává své stádo v den, kdy je uprostřed svých rozptýlených ovcí, tak vyhledám své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam byly rozptýleny v oblačný a temný den. Vyvedu je z národů, shromáždím je ze zemí a přivedu je do jejich země a budu je pást na izraelských horách při řekách a na všech obydlených místech země. Budu je pást na dobré pastvině a na vysokých izraelských horách bude jejich pastvina. Tam budou ležet na dobré pastvině a na tučné pastvině se budou pást na izraelských horách. Budu pást své stádo a dám jim ulehnout, praví Panovník Hospodin. Vyhledám ztracené a zahnané zase přivedu zpět, zlomené obvážu a nemocné posílím, ale tučné a silné zničím, budu je pást s právem. Ezechiel 34:11-16

Proto řekni domu Izraelskému: Toto praví Panovník Hospodin: Nečiním to kvůli vám, dome Izraelský, ale kvůli svému svatému jménu, které jste znesvětili mezi národy, kam jste přišli.

Posvětím své velké jméno, které bylo znesvěceno mezi národy, které jste znesvětili uprostřed nich. I poznají národy, že já jsem Hospodin, praví Panovník Hospodin, až budu posvěcen ve vás před jejich očima. Vezmu vás z národů, shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás do vaší země. Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni. Očistím vás od všech vašich nečistot a od všech vašich modl. Dám vám nové srdce a vložím do vás nového ducha. Vyjmu z vašeho těla kamenné srdce a dám vám srdce z masa. Vložím do vás svého ducha a způsobím, že budete žít podle mých ustanovení, dbát na má práva a plnit je. Budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, a budete mým lidem a já budu vaším Bohem. Ezechiel 36:22-28

A řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, vezmu syny Izraele z pohanů, kam odešli, shromáždím je ze všech stran a přivedu je do jejich země. Učiním z nich jeden národ v zemi na izraelských horách a jeden král bude králem všech. Už nebudou dvěma národy ani se nebudou více rozdělovat na dvě království. Už se nebudou poskvrňovat svými modlami ani svými ohavnostmi ani žádným ze svých přestoupení. Vysvobodím je ze všech jejich příbytků, v nichž hřešili, a očistím je. Budou mým lidem a já budu jejich Bohem. Můj služebník David bude nad nimi králem a všichni budou mít jednoho pastýře. Budou se řídit mými soudy, zachovávat má ustanovení a plnit je. Budou bydlet v zemi, kterou jsem dal svému služebníku Jákobovi, v níž bydleli vaši otcové. A budou v ní bydlet oni i jejich děti i děti jejich dětí navěky. Můj služebník David bude jejich knížetem navěky. Uzavřu s nimi smlouvu pokoje, bude to s nimi smlouva věčná. Umístím je a rozmnožím je a postavím svou svatyni uprostřed nich navěky. Můj stan bude s nimi, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem. I poznají pohané, že já Hospodin posvěcuji Izrael, až má svatyně bude uprostřed nich navěky. Ezechiel 37:21-28

Proto toto praví Panovník Hospodin: Nyní přivedu zpět zajatce Jákobovy, smiluji se nad celým domem Izraele a budu horlit pro své svaté jméno, až ponesou svou hanbu a všechny své provinění, kterými se proti mně provinili, když bydleli bezpečně ve své zemi a nikdo je neděsil. Až je zase přivedu z lidu a shromáždím je ze zemí jejich nepřátel a posvětím se v nich před očima mnohých národů, tehdy poznají, že já jsem Hospodin, jejich Bůh, který je odvedl do zajetí mezi pronárody. Shromáždil jsem je do jejich země a už tam nikoho z nich nenechám. Ani před nimi nebudu skrývat svou tvář, neboť jsem vylil svého ducha na dům Izraele, praví Panovník Hospodin. Ezechiel 39:25-29

Ale počet synů Izraele bude jako písek mořský, který nelze změřit ani spočítat. A stane se, že na místě, kde jim bylo řečeno: Nejste můj lid, tam jim bude řečeno: Jste synové živého Boha. Tehdy se shromáždí synové Judy a synové Izraele, ustanoví si jednu hlavu a vyjdou ze země, neboť veliký bude den Jizreelu. Ozeáš 1:10-11

Izrael je pohlcen, nyní bude mezi pohany jako nádoba, v níž není žádné potěšení. Neboť vystoupili do Asýrie, osamělý divoký osel. Efraim si najal milence. Ačkoli si najímali mezi národy, nyní je shromáždím a budou se trochu trápit břemenem krále knížat. Ozeáš 8:8-10

Jistě tě celého shromáždím, Jákobe, jistě shromáždím ostatek Izraele, shromáždím je jako ovce v Bosře, jako stádo uprostřed jejich pastviny; budou dělat velký hluk kvůli množství mužů. Micheáš 2:12

V onen den, praví Hospodin, shromáždím kulhavé, shromáždím zahnané i ty, které jsem ponížil. Z kulhavých učiním zbytek a z těch, které byly daleko zavrženy, silný národ. Hospodin bude nad nimi kralovat na hoře Sion od nynějška až navěky. Micheáš 4:6-7

Zpívej, dcero sionská, jásej, Izraeli, jásej a raduj se celým srdcem, dcero jeruzalémská! Hospodin odvolal tvé soudy, vyhnal tvého nepřítele. Král izraelský, Hospodin, je uprostřed tebe, už neuvidíš zlé. V onen den bude Jeruzalému řečeno: „Neboj se!“ Sionu: „Nechť tvé ruce neochabují!“ Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe mocný, zachrání tě, bude se nad tebou radovat s radostí, odpočine ve své lásce, bude se nad tebou radovat s zpěvem. Shromáždím ty, kdo jsou zarmouceni, k slavnostnímu shromáždění, ty, kteří jsou z tebe a pro které byla potupou břemenem. Hle, v onen čas povolím všechny, kdo tě sužují, a zachráním ty, kteří jsou kulhaví, a shromáždím ty, kteří byli zahnáni, a učiním jim chválu a slávu v každé zemi, kde byli zahanbeni. V onen čas vás zase přivedu, v čas, kdy vás shromáždím. Udělám vám jméno a chválu mezi všemi národy země, až vám před očima obrátím zajetí, praví Hospodin. Sofoniáš 3:14-20

Posílím dům Judův a zachráním dům Josefův. Přivedu je zpět, aby se usadili, neboť se nad nimi slituju. Budou, jako bych je nebyl zavrhl. Já jsem Hospodin, jejich Bůh, a vyslyším je. Efraimští budou jako hrdina a jejich srdce se bude radovat jako z vína. Jejich synové to uvidí a budou se radovat, jejich srdce se bude radovat v Hospodinu. Zasyčím na ně a shromáždím je, neboť jsem je vykoupil. Rozmnoží se, jak se rozmnožili. Rozsívám je mezi národy a budou si na mě vzpomínat v dalekých zemích. Budou žít se svými syny a obrátí se. Přivedu je zpět z egyptské země a shromáždím je z Asýrie. Přivedu je do země Gilead a Libanon a nenajde se pro ně místo. Zachariáš 10:6-10

Nový zákon

Když se tedy shromáždili, ptali se ho: „Pane, obnovíš v tomto čase království Izraeli?“ On jim řekl: „Není vaší věcí znát časy a lhůty, které Otec ustanovil ve své moci. Ale přijmete moc, až na vás sestoupí Duch svatý, a budete mi svědky v Jeruzalémě i v celém Judsku i Samaří a až do nejzazšího konce země.“ Skutky 1:6-8

Aby v době plnosti časů shromáždil v Kristu vše, co je v nebi i co je na zemi, v něm. Efezským 1:10

Prosíme vás, bratři, pro příchod našeho Pána Ježíše Krista a pro naše shromáždění k němu, abyste se nenechali brzy zmást a nestrašit, ani duchem, ani slovem, ani dopisem, jako by od nás, jako by se blížil den Kristův. Ať vás nikdo nijak nesvede, neboť ten den nepřijde, dokud nejprve nepřijde odpadnutí a neukáže se člověk hříchu, syn zatracení, který se staví proti sobě a povyšuje se nade vše, co se nazývá Bůh nebo co je uctíváno, takže sedí v chrámu Božím jako Bůh a vydává se za Boha. 2. Tesalonickým 2:1-4

Apokryfy

Tobit pak napsal modlitbu radosti a řekl: „Požehnán buď Bůh, který žije na věky, a požehnané buď jeho království! On bije i milosrdenství má, vede dolů do pekel a vyvádí zpět, nikdo se nevyhne jeho ruce. Vyznávejte ho před pohany, synové Izraele, neboť nás mezi ně rozptýlil. Tam vyprávějte o jeho velikosti a oslavujte ho před všemi živými, neboť on je náš Pán a Bůh, náš Otec, na věky. Bude nás trestat za naše nepravosti, ale znovu se smiluje a shromáždí nás ze všech národů, mezi které nás rozptýlil.“ Tobit 13:1-5

Shromáždi všechny Jákobovy kmeny a dědičně je ujmi jako od počátku. Hospodine, smiluj se nad lidem, který je vzýván tvým jménem, a nad Izraelem, kterého jsi pojmenoval svým prvorozeným. Kazatel 36:11-12

Jeruzaléme, pohleď k východu a pohleď na radost, která k tobě přichází od Boha. Hle, tvoji synové přicházejí, které jsi poslal pryč, shromážděni od východu až na západ slovem Svatého, radují se z Boží slávy. Baruch 4:36-37

Povstaň, Jeruzaléme, postav se na výšinu, pohleď k východu a pohleď na své děti, shromážděné od západu až k východu slovem Svatého, radující se z Boží památky. Baruch 5:5

Modlitba zněla takto: „Pane, Pane Bože, Stvořitele všech věcí, jenž jsi hrozný a silný, spravedlivý a milosrdný, jediný a milostivý Králi, jediný dárce všeho, jediný spravedlivý, všemohoucí a věčný, ty, který vysvobozuješ Izrael ze všeho soužení, vyvolil jsi otce a posvětil jsi je, přijmi oběť za celý svůj lid Izrael, zachovej svůj podíl a posvěti jej. Shromáždi ty, kteří jsou od nás rozptýleni, vysvoboď ty, kdo slouží mezi pohany, pohleď na ty, kdo jsou opovrhováni a v ošklivosti, a dej pohanům poznat, že ty jsi náš Bůh.“ 2. Makabejská 1:24-27

Doufáme také, že Bůh, který vysvobodil všechen svůj lid a dal jim všem dědictví, království, kněžství i svatyni, jak slíbil v zákoně, se nad námi brzy smiluje a shromáždí nás ze všech zemí pod nebem na svaté místo, neboť nás vysvobodil z velkého soužení a očistil to místo. 2 Makabejská 2:17-18

Jašer a jubilea

Patnáctého roku Abramova pobytu v zemi Kanaán, což je sedmdesátý rok Abramova života, se Abramovi v tom roce ukázal Hospodin a řekl mu: „Já jsem Hospodin, který tě vyvedl z Ur Kasdim, abych ti dal tuto zemi do dědictví. Nyní tedy kráčej přede mnou, buď bezúhonný a zachovávej má přikázání. Tobě a tvému potomstvu dám tuto zemi do dědictví od řeky Micrajim až k velké řece Eufrat.“ Jašer 13:17-18
Ezau vstal, vrátil se k Jákobovi a učinil vše, co mu radil Nebajot, syn Izmaelův. Ezau vzal všechno bohatství, které Izák zbylo, duše, zvířata, dobytek i majetek i všechno bohatství. Svému bratru Jákobovi nedal nic. Jákob vzal celou zemi Kanaán od Egyptského potoka až k řece Eufrat a vzal ji do věčného vlastnictví pro své děti a pro své potomstvo po něm navěky. A toto jsou slova, která Jákob zapsal do knihy: „Země Kanaán a všechna města Chetitů, Chivejců, Jebusejců, Amorejců, Perizejců a Gergašejců, všech sedm národů od Egyptského potoka až k řece Eufrat.“ Jašer 47:24,27

Po Mojžíšově smrti řekl Hospodin Jozuovi, synu Nunovu: „Vstaň a přejdi přes Jordán do země, kterou jsem dal synům Izraele, a ty rozdělíš zemi Izraeli do dědictví. Každé místo, na které vkročí vaše noha, bude vám patřit, od Libanonské pouště až k velké řece, řeka Perat bude vaší hranicí.“ Jašer 88:1-3

A potom se ke mně obrátí z pohanů celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou silou. Shromáždím je ze všech pohanů a budou mě hledat, abych byl nalezen, když mě budou hledat celým svým srdcem a celou svou duší. Jubileum 1:14

A řekl mu: ‚Já jsem Hospodin, který tě vyvedl z Uru Chaldejského, abych ti dal zemi Kananejců do vlastnictví navěky. Budu Bohem tobě i tvému potomstvu po tobě.‘ V onen den Hospodin uzavřel s Abramem smlouvu: ‚Tvému potomstvu dám tuto zemi od řeky Egyptské až k řece velké, řece Eufrat, Kenity, Kenizejce, Kadmonity, Perizejce, Refaimce, Fakorejce, Chivejce, Amorejce, Kananejce, Girgašejce a Jebusejce.‘ Jubileum 14:7,18

Dám tobě i tvému potomstvu po tobě zemi, v níž jsi pobýval jako host, zemi Kanaán, abys ji vlastnil navěky a já budu jejich Bohem. Jubileum 15:10

Zapomenuté knihy Edenu

I řekl jsem svému otci Jákobovi: Skrze tebe Hospodin vyplení Kananejce a jejich zemi dá tobě a tvému potomstvu po tobě. Leviticus 3:10

A potom vám vzejde sám Hospodin (Ježíš Kristus), světlo spravedlnosti, a navrátíte se do své země. A uzříte ho v Jeruzalémě pro jeho jméno. A znovu ho budete popudit k hněvu pro své zlé skutky a budete jím zavrženi až do času skonání. Zákon Zabulonův 2:32-35

Až vás bude málo a bude vás málo, navrátíte se a budete znát Hospodina, svého Boha, a on vás podle svého hojného milosrdenství přivede zpět do vaší země. A stane se, že když přijdou do země svých otců, opět zapomenou na Hospodina a stanou se bezbožnými. A Hospodin je rozptýlí po celé zemi, dokud nepřijde slitování Hospodinovo (Ježíše Krista), muž konající spravedlnost a milosrdenství všem vzdáleným i blízkým. Neftalího zákon 1:30-32

Evangelium - Pouze Ježíš Kristus zachraňuje

Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on vysvobodí svůj lid od hříchů. Matouš 1:21

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl život věčný. Jan 3:16

Ježíš mu řekl: „ Já jsem cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ Jan 14:6

A v nikom jiném není spásy; neboť není pod nebem jiného jména daného lidem, jímž bychom mohli být spaseni. Skutky 4:12

Neboť jsem vám předal především to, co jsem i sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem, a že byl pohřben, a že třetího dne vstal z mrtvých podle Písem, 1. Korintským 15:3-4

V němž máme vykoupení skrze jeho krev, odpuštění hříchů podle bohatství jeho milosti. Efezským 1:7

Existují čtyři pravdy, které musíme plně pochopit:

1. Bůh tě má moc rád.

Chce, abyste s Ním měli věčný život v nebi.
Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl život věčný. Jan 3:16

Chce, abyste s Ním měli hojný a smysluplný život.
Zloděj přichází, aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měli život a aby ho měli hojněji. Jan 10:10

Navzdory tomu mnoho lidí neprožívá smysluplný život a není si jisto, zda mají věčný život, protože…

2. Člověk je od přírody hříšný. Proto je oddělen od Boha.

Všichni zhřešili.
Neboť všichni zhřešili a postrádají Boží slávu. Římanům 3:23
Neboť kořenem všeho zla je láska k penězům... 1. Timoteovi 6:10

Mzdou za hřích je smrt.
Neboť odplatou za hřích je smrt... Římanům 6:23

Bible uvádí dva druhy smrti:
• Fyzická smrt
A jako je lidem určeno jednou zemřít, potom však soud. Židům 9:27
• Duchovní smrt nebo věčné odloučení od Boha v pekle
Ale bázliví, nevěřící, ohavní, vrazi, smilníci, čarodějové, modláři a všichni lháři budou mít svůj podíl v jezeře hořícím ohněm a sírou, což je ta druhá smrt. Zjevení 21:8

Pokud je člověk oddělen od Boha kvůli svému hříchu, jaké je řešení tohoto problému? Často si myslíme, že řešeními jsou: náboženství, dobré skutky a dobré mravy. Ale od Boha existuje pouze jedno řešení.

3. Ježíš Kristus je jediná cesta do nebe.

Toto je Boží prohlášení.
Ježíš mu řekl: „ Já jsem cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ Jan 14:6

Zaplatil plný trest za naše hříchy.
Vždyť i Kristus jednou trpěl za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu, jsa sice usmrcen v těle, ale Duchem obživen. 1. Petrův 3:18
V němž máme vykoupení skrze jeho krev, odpuštění hříchů podle bohatství jeho milosti. Efezským 1:7

Má zaslíbení věčného života.
Kdo věří v Syna, má věčný život. Kdo nevěří v Syna, neuvidí život, ale zůstává na něm Boží hněv. Jan 3:36
Neboť odplatou za hřích je smrt, ale darem Božím je věčný život skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Římanům 6:23

4. Abychom byli spaseni, musíme věřit v Ježíše Krista.

Naše spása je dána Boží milostí skrze víru v Ježíše Krista.
Neboť milostí jste spaseni skrze víru; a to ne z vás, je to dar Boží; ne ze skutků, aby se nikdo nechlubil. Efezským 2:8-9

Neboť každý, kdo vzývá jméno Páně, bude spasen. Římanům 10:13

Modlitba hříšníka
Modlete se s vírou:
Pane Ježíši, moc ti děkuji za to, že mě miluješ. Vyznávám, že jsem hříšník a prosím tě o odpuštění. Děkuji ti za prolití své krve, abys zaplatil za všechny mé hříchy. Děkuji ti za tvou smrt na kříži, pohřeb a vzkříšení. Důvěřuji ti jako svému Pánu a Spasiteli. Přijímám tvůj dar věčného života a odevzdávám ti svůj život. Pomoz mi poslouchat všechna tvá přikázání a být ti příjemný. Amen.

Pokud jsi uvěřil v Ježíše Krista, stalo se ti toto:
• Nyní máš věčný život s Bohem.
A toto je vůle toho, který mě poslal, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něj, měl věčný život; a já ho vzkřísím v poslední den. Jan 6:40
• Všechny tvé hříchy byly splaceny a odpuštěny. (minulé, současné, budoucí)
Ale tento člověk, když obětoval jednu oběť za hříchy, navždy posadil se po pravici Boží. Židům 10:12
• Jsi novým stvořením v Božích očích. Je to začátek tvého nového života.
Je-li tedy kdo v Kristu, je novým stvořením. Staré věci pominuly, hle, všechno je nové. 2. Korintským 5:17
• Stal ses dítětem Božím.
Ale těm, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno. Jan 1:12

Dobré skutky nejsou cestou ke spáse, ale důkazem nebo ovocem naší spásy.
Neboť jsme jeho dílo, stvořeni v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které Bůh předem ustanovil, abychom v nich žili. Efezským 2:10
Bůh vám žehnej!

Památka Marie z Betánie

A když byl v Betanii v domě Šimona Malomocného, když seděl u stolu, přišla žena s alabastrovou nádobkou s velmi drahocenným nardovým olejem. Rozbila nádobku a vylila mu ho na hlavu. Někteří se v sobě rozhořčili a ptali se: „Proč se ten olej tak plýtvá? Mohl se prodat za víc než tři sta denárů a dát chudým.“ A reptali proti ní. Ježíš jim řekl: „ Nechte ji, proč ji obtěžujete? Udělala pro mě dobrý skutek. Chudé máte vždycky mezi sebou a kdykoli chcete, můžete jim dobře prokazovat, ale mne nemáte vždycky. Udělala, co mohla, předem přišla pomazat mé tělo k pohřbu. Amen, pravím vám, že kdekoli bude toto evangelium kázáno po celém světě, bude se o ní mluvit i o tom, co učinila.“ Marek 14:3-9